

Színház a campuson

Különleges színházat kapott az Egyesült Királyság egyik vidéki kollégiuma. A Berkshire-i Horris Hill, amely voltaképpen egy nappali, illetve bentlakásos iskola-előkészítő 4 és 13 év közötti fiúk számára, maga is különleges hely: 85 hektáron fekszik, erdővel, sportpályákkal és konyhakerttel. A felnőtt életre való felkészítésnek itt nemcsak a tanulás, a sport és a közösségi élet fontos részei, hanem a természettel való együttműködés is. Sok tanóra a szabadban zajlik, és az oktatók nagy hangsúlyt helyeznek a különböző művészetek integrálására.

Az új színházépület, melyet 2020-ban nyitottak meg, egy gazdag filantrópról, Lord David Brownlow-ról kapta a nevét, az ő adományainak köszönhetően 130 fiú tanulhat az iskolában. A színház révén nemcsak az előadások hatása, de maga a színházésinálás, a produkciók elkészítése és az épület működtetése is az iskola mindennapjainak része lett. Az iskola nagyobb rendezvényeit is kiszolgálja, de nyitva áll a környékbeliek előtt is. A tervező, Jonathan Tuckey 2016-ban építészeti tervpályázaton nyerte el a megbízást. Az iskolával együttműködve fontosnak tartotta a környezettudatos anyaghasználatot és működtetést. A korábbi parkoló helyén emelt épület kitűnik a campusra jellemző régi vörös téglapépületek közül, láthatóan új, de közben fontos színház történeti gyökerekhez

nyúl vissza. A színe igazodik a többi iskolaépülethez, de a szerkezet lapostetős, és változatos méretű, rétegekben ragasztott fapanelekból áll, amelyeket bordalécek tagolnak. Így az anyaga harmonizál a környező erdővel, de olcsó, gyorsan megépíthető, és sokkal kevesebb szén-dioxid-kibocsátással terheli a környezetet, mint a téglapépítés. A homlokzati szellőzőrácsoknak köszönhetően passzív klímával működik. A belsejében

a ragasztott faszerkezetet különböző vastagságú bükkfa lécekkel erősítették meg, és a jó hangzás érdekében világosszürke akusztikus paneleket helyeztek el. A 160 fős nézőteret és a színpadot befogadó tér mennyezete hullámformát ír le, a padló pácolt, csiszolt rétegelt lemez. A nézők egy alacsony, fakeretbe ültetett üvegfalakkal körülvett előcsarnokba érkeznek, innen szintén fával burkolt folyosón keresztül lépnek a színházterembe.

► A mosdók és a raktárhelyiségek az emelkedő nézőtéri padsorok alá kerültek. A mennyezet felületére installált világítási eszközöket szépen egészíti ki az ablakokon beáradó nappali fény, természetesen ezt kézzel mozgatott redőnyökkel teljesen ki lehet zárni, amikor szükséges.

Az egyszerű és alacsony költségű megoldások ugyanakkor látványos, sőt kifejezetten teátrális épületet hoztak létre. A színház előtt, az alacsony bejárati csarnokhoz kapcsolódva ugyanis egy gerendából álló, nyúlánk „oszlopcsarnok” lett a megérkezés helye, ami már messziről kitűnik a campus többi épülete közül. A hagyományos színházépületek előtti oszlopcsarnokoktól abban különbözik, hogy ez csupán egy fedetlen, csupasz gerendaváz, átmeneti tér a kint és a bent között, jelszerű építmény, áttört fal, amelyre ki lehet tenni az előadások plakátját. Az épületet körülfutó kis padsáv a diákoknak nyugodt pihenőhelyet kínál, a világos, illetve vöröses árnyalatú faanyagok változatos megjelenése pedig a kortárs design vizuális világát ötvözi a klasszikus iskolai színjátszás gyakorlatával.

Götz Eszter

